Obsługa błędów

Mamy 3 rodzaje błędów:

- 1. Błędy składniowe powstają gdy piszemy program niezgodnie z gramatyką języka np. błędy w definicjach funkcji, niezamknięte nawiasy czy cudzysłów bez pary.
- 2. Błędy czasu wykonania powodują przerwanie lub niewłaściwe działanie. Mamy możliwość ich przechwycenia i wymuszenia odpowiedniej reakcji np. użytkownik podaje litery a miał wpisywać liczby.
- 3. Błędy logiczne błędy w algorytmie lub programie. Nie wykrywalne przez interpreter ale możliwe przez człowieka po analizie programu

```
Obsługę błędów realizujemy przez specjalny blok instrukcji.
Składnia:
try:
       instrukcje
except nazwa_bledu_1:
       awaryjne_instrukcje_1
[except nazwa_bledu_n:
       awaryjne_instrukcje_n]
[else:
       blok_bez_błędu]
Przykład
Podajemy dwie liczby do dzielenia, chcemy wyłapać dzielenie przez 0
print("Proszę podać pierwszą liczbę")
licz1 = input()
print("Proszę podać drugą liczbę")
licz2 = input()
try:
  wynik = int(licz1) / int(licz2)
  print("Wynik= " + str(wynik))
except ZeroDivisionError: #nazwa błędu dzielenia przez zero
  print("Tylko Chuck Norris może dzielić przez zero!")
```

Python Comprehension

c.append(z)

Jest to mechanizm służący do generowania kolekcji (lista, słownik, zbiór) na podstawie jednowierszowej definicji. Równoważne definicje zawsze można podać za pomocą pętli. Czasami zaś wystarczy przepisać na język Python definicję matematyczną zbioru.

```
Możliwa składnia
#Zamiast pisać w pętli
lista = []
for element in zakres:
       if pewien_warunek_na(element):
               lista.append("Cos sie dzieje z:" + element)
#możemy zapisać w jednej linijce
lista = ["Cos sie dzieje z:" + element for element in zakres if pewien warunek na(element)]
Przykład pierwszy
A = \{x^2: x \in <0,9>\}
B = \{1,3,9,27,...,3^5\}
C = \{x: x \in A \text{ i } x \text{ jest liczba nieparzysta}\}
W pythonie zapiszemy to:
#wersja z pentlą
a = []
for x in range(10):
  a.append(x**2)
print(a)
b = []
for y in range(6):
  b.append(3**y)
print(b)
c = []
for z in a:
  if z \% 2 == 1:
```

```
print(c)
#wersja z python comprehension
a = [x^{**}2 \text{ for } x \text{ in range}(10)]
b = [3**i for i in range(6)]
c = [x \text{ for } x \text{ in } a \text{ if } x \% 2 == 1]
print(a)
print(b)
print(c)
Przykład drugi
Chcemy uzyskać liczby parzyste z podanego zakresu
#wersja z pętlą
liczby = [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10]
lista = []
for i in liczby:
  if i % 2 == 0:
     lista.append(i)
print("Liczby parzyste uzyskane z wykorzystaniem pętli")
print(lista)
print()
#wersja z python comprehension
lista2 = [i for i in liczby if i % 2 == 0]
print(lista2)
Przykład trzeci zagnieżdżenia
#wersja z zagnieżdżonymi pętlami
lista = []
for i in [1, 2, 3]:
  for j in [4, 5, 6]:
     lista.append((i,j))
```

```
print(lista)
#wersja z python comprehension
lista2 = [(i,j) for i in [1, 2, 3] for j in [4, 5, 6]]
print(lista2)
Przykład czwarty związany ze zamianą klucza z wartością w słowniku
#wersja z pętlą
skroty = {"PZU": "Państwowy zakład ubezpieczeń",
     "ZUS": "Zaklad ubezpieczeń społecznych",
     "PKO": "Państwowa kasa oszczędności"}
odwrocone = {}
for key, value in skroty.items():
  odwrocone[value] = key
print(odwrocone)
#wersja z python comprehension
odwrocone2 = {value: key for key, value in skroty.items()}
print(odwrocone2)
Funkcje
W pythonie możemy definiować własne funkcje, które będziemy traktować jak podprogramy
lub jak funkcje w matlabie.
Składnia
```

Definicja instrukcji to instrukcja która tworzy obiekt. Funkcje możemy wywoływać z argumentami lub bez ale zawsze musimy używać nawiasów (nawet jak nie ma argumentów). Funkcja może zwracać jedną lub wiele wartości, które będą zwrócone jako krotka

def nazwa_funkcji(arg_pozycyjny, arg_domyslny=wartosc, *arg_4, **arg_5):

instrukcje return wartość

```
Przykład pierwszy
```

print(dlugosc_odcinka())

```
Chcemy zdefiniować funkcje, która będzie obliczać pierwiastki równania kwadratowego
def row_kwadratowe(a,b,c):
  delta = b^{**}2 - 4 * a * c
  if delta < 0:
    print("brak pierwiastków")
    return -1
  elif delta == 0:
    print("jedne pierwiastek")
    x = (-b) / (2 * a)
    return x
  else:
    print("dwa pierwiaski")
    x1 = (-b - math.sqrt(delta)) / (2 * a)
    x2 = (-b + math.sqrt(delta)) / (2 * a)
    return x1,x2
print(row_kwadratowe(6,1,3))
print(row_kwadratowe(1,2,1))
print(row_kwadratowe(1,4,1))
Przykład drugi
Definiujemy funkcję z wartościami domyślnymi
import math
def dlugosc\_odcinka(x1 = 0, y1 = 0, x2 = 0, y2 = 0):
  return math.sqrt((x2 - x1) ** 2 + (y2 - y1) ** 2)
#wywołujemy funkcje dla wartości domyślnych
```

```
#wywołujemy funkcje dla własnych podanych wartości
#są to argumenty pozycyjne czyli ważna jest kolejność podania wartości
print(dlugosc_odcinka(1,2,3,4))
#wywołujemy funkcje podając mieszane wartości
#dwie pierwsze interpretowane są jako x1 i y1 jak podano w definicji funkcji
print(dlugosc_odcinka(2, 2, y2=2, x2=1))
#wywołujemy funkcje podakąc wartości nie w kolejności
print(dlugosc\_odcinka(y2=5, x1=2, y1=2, x2=6))
#wywołujemy funkcje podając tylko dwa argumenty a reszta domyślne
print(dlugosc_odcinka(x2=5, y2=5))
Przykład trzeci
Symbol * oznacza dowolną ilość argumentów przechowywanych w krotce
def ciag(* liczby):
  # jeżeli nie ma argumentów to
  if len(liczby) == 0:
    return 0
  else:
    suma = 0
    #sumujemy elementy ciągu
    for i in liczby:
      suma += i
    #zwracamy wartość sumy
    return suma
```

```
#wywołanie gdy nie ma argumentów

print(ciag())

#podajemy argumenty

print(ciag(1, 2, 3.5, 4, 5, 6, 7, 8))

Przykład czwarty

** dwie gwiazdki oznaczają że możemy użyć dowolną ilość argumentów z kluczem

def to_lubie(** rzeczy):
    for cos in rzeczy:
        print("To jest ")
        print(cos)
        print(" co lubie ")
        print(rzeczy[cos])

to_lubie(slodycze="czekolada", rozrywka=['gry', 'filmy'])
```